

Smør, og at den ogsaa er villig til at træffe alle de Foranstaltninger, som ere nødvendige for, at Klagerne kunne bringes til Ophør. Det staar klart for enhver, i alt Fald enhver, der har med Landbruget at gøre, at Landbruget i Virkeligheden hviler paa en lukrativ Forretning med vort Mælk. Gaar denne Forretning i Stykker for os, gaar Landbruget i det hele i Stykker eller faar i alt Fald saa store Tab, at vi maaske ikke kunne bære dem. Man er tilstrækkelig lydhør derfor, og jeg tror, at det Foredrag, som vor udmærkede Statskonsulent i England holdt forleden Dag, vil bidrage sit til at gøre Befolkningen endnu mere lydhør. En hvilken som helst Lovbestemmelse, der bidrager til at højne vort Smørs Kvalitet og dets Renomé i England, vil blive modtagen med den allerstørste Glæde og vil ogsaa blive fulgt med stor Glæde saavel af Mælkeleverandørerne som af Mejeristerne. Jeg mener derfor, at det Lovforslag, der her er forelagt af den højtærede Landbrugsminister, vil virke til stor Gavn, men vi skulle vogte os for Bestemmelser, der muligen kunde fremkalde Sløvhed overfor dette vigtige Spørgsmaal. Vi skulle vogte os for Bestemmelser, der ved Overdrivelse kunne gøre mere Skade end Gavn.

Ravn: Efter at have hørt den sidste ærede Taler kunde jeg i Grunden frafalde Ordet, men det vil jeg dog ikke gøre, da jeg nu har faaet det, og Tiden ikke er saa fremskreden. Særlig vil jeg give det ærede Medlems Udtalelse om, at man skal vare sig for Foranstaltninger, der gøre Folk ligegyldige, min fulde Tilslutning. Saa længe de enkelte Individuer føle det fulde Ansvar paa sig, ere de sikkert nok meget mere energiske og meget mere kraftige i deres Stilling og meget bedre i deres Gerninger, end naar man tager noget af Ansaret fra dem. Der indtræder da mere Ligegyldighed. Nu tror jeg ingeniunde, at vore Mejerister ere blevne særlig ligegyldige i de senere Aar, men ved alle den Slags skærpende Kontrolbestemmelser, her er Tale om, slaar man sig til Ro med, hvad Loven byder: Saa meget gør man og ikke mere. Og det er alt andet end en Drivfjeder til at faa en god Virksomhed i Gang. Jeg vil derfor anbefale, at vi ikke stille noget som helst Krav, hvorved man tager Ansvarfølelsen bort fra de enkelte Mænd og de enkelte Institutioner.

Nu lyder der stærke Klager over vort Smør. Det falder for Resten temmelig

godt sammen med Behandlingen af dette Lovforslag, og det vil virke til, at man bliver mere inødekommende lige overfor Forslagets Gennemførelse, end man maaske ellers vilde have været. Man skal dog neppe tage disse Klager alt for højtideligt. Ved Siden af, at jeg sætter Pris paa de Oplysninger, vi have faaet særlig fra Statskonsulenten, mener jeg, vi skulle huske paa, at der er en hel Del andre Drivfjedre til at nedsætte vort Smør paa det engelske Marked end det almindelige Omdømme, og at vi derfor ikke rent og bart skulle tabe Hovedet over, hvad der er blevet sagt, men se paa de virkelige Forhold.

En hel Mængde Ting er bleven fremført som Grund til, at vort Smør er blevet daarligere. Man siger, at det ligger allerede i Mangel paa Afkøling i Mejerierne og i Hjemmene. Med Hensyn til Mejerierne skal jeg indrømme, at det er Tilfældet i Aar, fordi man sidste Vinter, da der var lidt Is, mange Steder ikke fik Is, men maatte nøjes med Sne eller Isaffald, som slap op for tidligt paa Sommeren, saa at man, da det varme Efteraar kom, intet havde. Derimod tror jeg, at Afkølingen i Hjemmene er mere fremskreden nu end tidligere. Jeg tror, at man gør noget for at afkøle Mælken, men her er undertiden Ting, der gøre, at det bliver vanskeligt at holde den afkølet. Naar Mælken sættes ud til Vejen og ofte staar i stærk Varme et Kvarter eller en halv Time, maaske en hel, bringer det naturligvis Temperaturen betydeligt op. Men at Afkølingsforholdene i det hele ville blive tagne under den nøjeste Overvejelse, og at der vil blive gjort alt muligt i den Retning fra ethvert Mejeri, er jeg overbevist om, idet der i Fjor overalt lød Beklagelse over, at man ikke fik det gjort.

Saa siger man: Ja, men har nu Interessen for at faa det bedste Produkt frem paa Mejerierne ikke tabt sig noget? Er der den Ivrighed over Mejeribestyrelserne og over Mejeristerne, som der var før, da man kunde se, hvor de stræbte af alle Kræfter for at faa det bedst mulige Produkt? Dertil svarer jeg: Det kan godt være, at Interessen derfor er slappet lidt, men hvad er Grunden dertil? Det har sin Grund i, at man nu har faaet en hel Del Paalæg om forskellige Ting, der i Virkeligheden tage noget af Ansvarfølelsen fra dem. Mejeristerne skulde have noget bestemt at stræbe efter. Nu har man faaet Lurmærket indført, og saa slaar man sig til Ro med det og mener, at nu er alt vel